իջած Սամծելեֆ–ի, Դուրնա–Գէօլ–ի, Ենի–գեղի, Կոշքաշ–ի, Փիր–Եանոս–ի, Գէշման–ի, Կապֆ–ի, Քեալաշուտ–ի Մեգենֆ–ի, Ոգնաբաղ–ի, Զուլակերտ–ի, Հայդոս–ի (*նշանաւոր ջերմուկով*)։ Ուրեկ–ի[1], Փարթանոց–ի, *վ. եւ ս.* Փանազկերտ–ի, Արքունիս–ի[2], Քեամիս–ի, Ոլոր–ի *եւ* Այազ–ի *առ–բը, որոնք* խո–

---

[1] *Ուրեկ.* Փանազկերտ վանքի Ուրեկ առուակի վրայ գտնուում է Ուրեկ գեղը, որ նախապատմական եւ պատմական շրջաններից անցած մի հին ամրոց է. լեռների վերջին ծայրին, մի բարձունքի գլխին։ Ակկաս Սուլթանների Ուր եւ Ուրեք քաղաքները, Հաթիթական Ուգուր քաղաքը, Միջագեարի՝ Ուրհան, Կարս Նահանգի՝ Զլոր Լճի ափի ապառաժների այրերի Ուրիան, Կլարջեթի ու խատաեղի՝ Ուրիա ասին, Խլթխայի՝ ս. խատաեղի Ուրաւելը, Արխազիայի-Սոդոմի՝ Ուրիան, Կաղզվանի՝ Նշ. Նաւ Ուրքարը, Դաղստանի՝ Ուրալա աւանը, Կ. բայի՝ Ուրվա աւանը, Արդվի՝ Ուրծուման, Ուրգանի՝ Ուրը. Ուրմիա լճի ու քաղաքը եւ բազմաթիւ գեղերի ու բերդերի անուններ ուշ են գրաւում, թէ արդեօք այս բոլոր Ուրանուններ, իրար մէջ կապակցութիւն չունի՞։ Ուրգեաք Փանազկերտի Ուրեկ-ը Սանասարի դաշտում Ուրեկի գոյութիւն ունեցած ժամանակը կար։ Մենք տեսնելով Կարսի, Բաթումի, Գանձակի, Բագուի շրջանի ՈՒՐՈՎ սկսուած այդ գեղերը, հասել ենք այս եզրակացութեան, որ նրանք բոլորն էլ հին սրբավայր տաճարներ եւ ամրոցներ են եղել եւ կրում են նախապատմական շրջանից մեզ հասած ՈՒՐ անունը։

[2] *Արքունիս.* Առաջին անգամը չէ, որ պատահում է. Բաթիրգանի մոտ, Սպերում եւ Կիակիոսում էլ կան կոթածուած Արքունիներ եւ սա էլ Փանազկերտ առուակի ափին մեծ աւերակների, բերդերի ամրոցների, աշտարակների, տաճարների եւ ապարանքների փլրանքների վրայ շինուած մի գեղ է, որի աւերակները ցոյց են տալիս նրա տնանկութիւնն ու անանկութիւնը։ Անշուշտ այդ աւերակներն ասում են որ այդ վայրը մի ժամանակ արքաների կայարան է եղել. իսկ այսօր խեղճ ու կրակ թշուառների օթեւան։